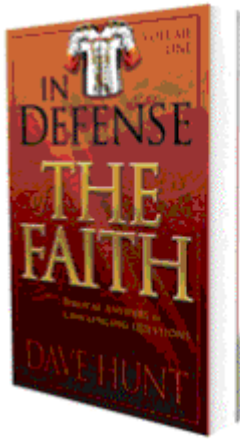

Ter verdediging van het Geloof #4

Extractie uit Dave Hunt's boek "In Defense of The Faith":
<http://www.theberean.org/content/defense-faith>, 2010

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, inlas en voetnoten door M.V.

Jane Fonda stond aan de top van haar populariteit toen ze in de Michigan State University op 22 november 1969 tot een enthousiast instemmend publiek vertelde: "Ik zou denken dat als u begreep wat communisme is, u dan zou hopen, en op uw knieën zou bidden dat we op een dag communisten zouden worden".

Uiteraard, communisten bidden niet, en hebben hen die dat doen gevangen gezet en doodgeschoten.

De Fonda's en Ted Turner's (samen met miljoenen middelbare school en universiteitsdocenten, filmscenaristen en regisseurs, entertainers, nieuwscommentatoren, enz.) blijven doorgaan met het populariseren van rebellie tegen God.

Zelfs vele zogenaamde bijbelgeleerden ondersteunen een atheïstische zienswijze op de Bijbel. Afgelopen Pasen waren de media gevuld met geleerde speculaties over de "historische Jezus" - speculaties die de fundamentele leerstellingen van het Christendom loochenen. Het is tragisch dat de meeste evangelische kerken erin falen hun leden te wapenen tegen de woeste aanval van het ongelooft die zij telkens en overal weer tegenkomen.

Hoeveel evangelicals (in het bijzonder de jeugd) kunnen overtuigend atheïsten, sektariërs, occultisten en liberale theologen weerleggen? Het "geloof" van al te velen rust veeleer op hun kerk, gezagsdragers of denominatie dan alleen op God en Zijn Woord. De communistische revolutie groeide wereldwijd in grote mate vanuit een wrevel tegen een "Christendom" dat veeleer gebaseerd is op autoriteit dan op waarheid.

Karl Marx was ooit een belijdend christen die zich tot het atheïsme keerde. Bewerend "wetenschappelijk materialisme" te zijn, stond het communisme erop dat er niets bestond dan de fysieke wereld. Zoals Freud, geloofde Lenin dat de mens een stimulus-reactie-mechanisme is, zonder geest of ziel. Gedrag werd geleerd uit ervaring en kon daarom geherprogrammeerd worden door "hersenspoeling", hetgeen psychologen bedrieglijk "gedragsaanpassing" noemen om het goedgelovige publiek te misleiden.

Als een stimulus-reactie-mechanisme raakt een mens iets aan dat heet of koud is en leert zo "heet" en "koud". Hij wordt door iets hard getroffen en leert zo over "hard". Alles wat een mens en zijn wetenschap kan kennen gaat door stimulus (prikkel) vanuit de fysieke wereld. Lenin's theorie kon "bewezen" worden door twijfelaars uit te dagen om zich een geheel nieuwe kleur van de regenboog (het spectrum) voor te stellen. Niemand kon dat. Dus niemand kon zich een idee vormen van iets wat niet bestond, en zo was het materiële universum alles wat er was.

Er was echter één beschamende leemte in die theorie: die dwaze fantasie over God. Waar kwam die vandaan? Die verachtelijke clerus vond "God" uit om de massa's te bedriegen. Het communisme zou dit opium voor het volk uitroeien! Maar waar haalde de clerus dit idee indien niemand kan denken aan iets wat niet bestaat? Welke "stimulus" veroorzaakte deze "God-reactie"? Volgens Lenin's eigen theorie moest God dan wel bestaan want anders had niemand dit idee kunnen vormen. Inderdaad!

Geen wonder dat de Bijbel geen tijd verspilt aan het "bewijzen" van Gods bestaan. Hij begint met "In het begin schiep God", en verklaart ongezoeten: "De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God" (Psalm 14:1; Psalm 53:2). Nobelprijswinnaar Linus Pauling erkende: "Een enkele levende cel is complexer dan New York City". Wie zou dan kunnen geloven dat het ondoorgrondelijke mysterie

van het leven en de ongelofelijke complexiteit van levende cellen, laat staan intelligentie en persoonlijkheid, zou kunnen ontstaan door toeval? Maar in openbare scholen is deze krankzinnigheid officieel dogma, en hier mag niet tegenin gegaan worden!

Het atheïstisch humanisme werd tot religie verklaard in een beslissing van het U.S. Supreme Court in 1961 (Torcaso v. Watkins). Het is de officiële staatsreligie van de Verenigde Staten (net zoals in communistische landen) niettegenstaande het constitutionele verbod dat de staat enige religie ondersteunt. In openbare scholen wordt het humanisme de leerlingen opgelegd, terwijl het Christendom verbannen werd. Het is tragisch te zien hoeveel “christelijke” jongeren, onvoorbereid zijnde, bezwijken voor deze officiële *hersenspoeling* en dat zij “hun geloof verliezen” in de middelbare school of universiteit.

De bewering van de Bijbel het Woord van God te zijn wordt ondersteund door vele onweerlegbare bewijzen zodat niemand enig excuus heeft om te twifelen. Het belangrijkste bewijs dat de Bijbel biedt is de vervulling van honderden specifieke profetieën. Wij hebben dit eerder besproken in artikels en boeken zodat we dit hier niet gaan herhalen.

[Zie op mijn site: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/compilatie-profetieen.pdf>; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/mesprof.pdf>; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Herstel-Israel.pdf>; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/profetieen-Messias-ENG.pdf>].

Laten we eens drie duidelijke profetieën beschouwen die meestal over het hoofd gezien worden.

Gods verklaring dat Israël zonder koning, priesterschap of offers zou blijven (Hosea 3:4), blijft waar tot op vandaag. Maar God zei ook dat Israël het Pascha zou vieren: “Deze dag moet voor u een denkdag worden. U moet hem vieren als een feest voor de HEERE. U moet hem vieren als een eeuwige verordening, al uw generaties door” (Exodus 12:14); en Joden, niettegenstaande hun ongehoorzaamheid, hebben dit continu gedaan in de afgelopen 3.500 jaar. Gelijksortige beweringen van heidense religies hebben gefaald. De heilige vuren voor de Vestaalse Maagden in de tempel van de godin Vesta in Rome, en de heilige Zoroastrische vuren in Perzië, zouden nooit uitgaan. Maar ze branden niet langer, maar het Pascha blijft!

De Schrift zegt dat de nagedachtenis aan Christus’ dood, begrafenis en opstanding niet zal ophouden tot Zijn wederkomst (1 Korinthiërs 11:26); en christenen houden deze nagedachtenisviering met brood en wijn zoals Hij bevolen heeft. Bovendien bieden de ononderbroken vieringen van het Pascha en het Avondmaal des Heren een uniek bewijs van de deugdelijkheid van de Bijbel.

Meer dan 100 jaar geleden identificeerde de apologeet Leslie bepaalde criteria die, indien tegemoet gekomen door *enige* gebeurtenis in geschrift, dit dan vastlegt als waar en historisch: 1) Indien van de originele gebeurtenis getuigenis afgelegd werd door velen en wijd gerapporteerd werd in die tijd; 2) Indien een nagedachtenis begint vanaf het prille begin en openbaar voortgezet wordt; en 3) Indien deze herdenkingsdaad continu uitgevoerd wordt van die tijd tot op heden. Het Christendom voldoet aan alle drie criteria.

De Evangelieën, Handelingen en de meeste Brieven werden geschreven terwijl de menigten nog leefden die elk verslag zouden weerlegd hebben dat afweek van de feiten die kenden. Stel je voor dat men zou proberen, in een klein land zoals Israël en zo vlak na de veronderstelde gebeurtenissen, om een fictief verslag uit te brengen van zagezegde mirakels, met daarbij de namen van personen en plaatsen. Massa’s mensen die nog leefden in die dagen en uit die streken zouden zulke verhalen onmiddellijk afgewezen hebben als zijnde leugens.

Herinner u dat het Christendom in Jeruzalem begon. Het was gebaseerd op de bewering dat deze Jezus, die door de menigten werd begroet als de Christus en wiens wonderen in Israël overal over de tong gingen en Die de Romeinen hadden gekruisigd, was opgestaan uit de doden, op de derde dag. Het feit dat 3000 mensen bekeerd werden op de dag van Pinksteren in het hart van Jeruzalem, en dat er duizenden meer bekeerd werden dag na dag om het “nieuwe geloof” aan te nemen, is een onweerlegbaar bewijs dat deze gebeurtenissen echt gebeurden. De oppositie ontkende de feiten niet. Het Christendom werd tegengestaan enkel omdat het tegengewerkt werd door het gezag en de leringen van de rabbi’s.

Het Christendom was geen religieuze beweging die gebaseerd was op ideologie maar op *gebeurtenissen* die echt moeten plaatsgevonden hebben. De claims konden niet gepresenteerd zijn in Jeruzalem en Judea (dat Jezus de zieken genas, blinden deed zien, doden opwekte en Hijzelf opstond uit de doden en een leeg graf achterliet) *tenzij* de gebeurtenissen verifieerbaar hadden plaatsgevonden. Om die reden vertelde Jezus Zijn discipelen om hun prediking in Jeruzalem te beginnen, om daar de kerk te stichten, als eerste van vele kerken.

Die korte wandel buiten de stadsmuur om te verifiëren dat de graftombe, waarvan heel Jeruzalem wist dat die bewaakt werd door Romeinse soldaten, inderdaad leeg was, moet door vele sceptici ondernomen geweest zijn. Het woord verspreidde zich snel als bevestiging van dit allergrootste mirakel; het droeg Gods zegel van goedkeuring op de claims van Jezus Christus.

Paulus deed beroep op de kennis van de feiten die de Romeinse officiële die hij zag zelf hadden. Felix, de gouverneur, had “nader wetenschap van deze weg” (Handelingen 24:22 KJV; TR). Verre van iets tegen de waarheid van Paulus’ getuigenis te hebben “werd Felix zeer bevreesd” (Vs. 25) toen Paulus met hem sprak. En aan koning Agrippa verklaarde Paulus:

“Want de koning heeft weet van deze dingen. Ik spreek daarom ook vrijmoedig tot hem, want ik ben ervan overtuigd dat niets van deze dingen hem ontgaan is; het is immers niet in een uithoek gebeurd” (Handelingen 26:26).

De laatste twee criteria van apologet Leslie vormen een bescherming tegen het fabriceren van een fictief verhaal, jaren na de veronderstelde datum van de zogezegde gebeurtenis. Mark Hopkins¹ paste deze logica toe op de stichting van het Christendom:

“Voor enig mens die het Nieuwe Testament zou uitgevonden hebben na de tijd van Christus, en te maken dat het zou aanvaard worden, zou hetzelfde betekenen als een man die een verslag schreef over de [Amerikaanse] Revolutie en de viering van die dag [1 juli 1776: “Fourth of July”] ... terwijl [in feite] nooit van enige revolutie was gehoord, en niemand ooit de Fourth of July had gevierd. Evenmin zou, wanneer zo’n viering eens was ingesteld, het mogelijk zijn enig verslag te introduceren dat over oorsprong essentieel verschilt van het ware verslag.

Maar de zaak van ... het Christendom is nog sterker, omdat we verschillende inzetten hebben die voortgekomen moeten zijn van hun oorsprong, want de doop en het Avondmaal des Heren zijn zoveel frequenter voortgekomen, en omdat het laatste altijd beschouwd werd als het hoofdritueel van een godsdienst waaraan mensen meer gehecht waren dan aan vrijheid of leven”.

Men kan deze argumenten, die de seculiere historische bewijzen eveneens ondersteunen, niet weerleggen. Er is een overweldigende bevestiging van het Nieuwe Testament in de niet-christelijke geschriften uit die periode, inbegrepen die van de vijanden van het Christendom. Hopkins herinnert ons:

“*De Talmoed* [compilatie van mondelinge rabbijnse tradities die dateren uit ongeveer 200 n.C.] ... spreekt van Christus, en van verschillende discipelen, bij naam ... van Zijn kruisiging ... dat Hij vele en grote wonderen deed ...

[Flavius] Josephus [Joods historicus ca. 37-100 n.C.] leefde in de tijd van deze gebeurtenissen ... en was aanwezig bij de verwoesting van Jeruzalem ... [en] hij bevestigt de accuraatheid van ... alles dat wordt gezegd [in het Nieuwe Testament] ... van de Farizeeën en Sadduceeën en Herodianen ... [en van Christus’ dood en opstanding].

Tacitus [Romeins historicus en proconsul van Asia, ca. 55-117 n.C.] vertelt ons dat Christus ter dood werd gebracht door Pontius Pilatus ... onder Tiberius, als een misdadiger; dat mensen die zich christenen noemden deze naam van Hem betrokken; dat dit bijgeloof opkwam in Judea, en verbreid werd tot Rome, waar ... slechts ongeveer dertig jaar na de dood van Christus, de christenen erg talrijk waren ... [en] dat de christenen onderworpen werden aan verachting en het vreselijkste lijden ... sommigen werden gekruisigd; terwijl anderen, overdekt met brandbare mate-

---

¹ Mark Hopkins (1802 – 1887) was een Amerikaans opvoeder en theoloog. Zie http://en.wikipedia.org/wiki/Mark_Hopkins_%28educator%29.

rialen, opgesteld werden als fakkels in de nacht en dus levend verbrand werden. Dit verslag werd bevestigd door Suetonius² en Martialis³ en Juvenalis⁴ ...

Plinius⁵ [de Jongere] was propraetor van Pontus en Bithynia [112 n.C.] ... Vele [christenen] werden voor hem gebracht wegens hun geloof in Christus ... [en] hij veroordeelde ze tot de dood ...

Hoe sterk moet dat oorspronkelijke bewijs van het Christendom geweest zijn dat personen die gezond van zinnen waren, uit alle lagen van de bevolking, de religie van hun voorouders verlieten, en als gevolg daarvan voor het aanzien van de keizerlijke macht, volhielden in hun aanhankelijkheid aan Degene die de dood van een slaaf had geleden!

We zouden ook kunnen verwijzen naar Celsus⁶, Lucianus⁷, Epictetus⁸, keizer Marcus Aurelius Antoninus⁹, en Porphyrius¹⁰ - die allen licht wierpen op de vroege geschiedenis van het Christendom, en allen bevestigen zij, zo ver als zij gaan, de verslagen in [het Nieuwe Testament] ... alsook op munten, medailles en inscripties”.

De bekende Joodse historicus Flavius Josephus, geboren in 36 nC, leefde kort bij de gebeurtenissen en heeft veel geschreven over Bijbelse figuren en plaatsen, zoals de kleurrijke groep van Herodes en zijn familieleden; de Romeinse keizers Augustus, Tiberius, Claudius en Nero; Quirinius, de landvoogd van Syrië; Pilatus, Felix en Festus, procurators van Judea; de families van de hogepriesters - Annas, Kajafas, Ananias en de rest; de Farizeeën en de Sadduceeën; enz.

Hier een uittreksel¹¹ uit Boek XVIII, 63-64 waar hij spreekt over Christus en de christenen (en zelfs Pilatus, Mt 27:2):

[63] In die tijd leefde **Jezus**, een wijs man, voorzover het geoorloofd is hem een man te noemen. Hij verrichtte namelijk daden die onmogelijk geacht werden, en hij was leermeester van mensen die met vreugde de waarheid tot zich namen. En veel Joden alsook velen van de Grieken bracht hij tot zich. **Hij was de Christus**. [64] Ook nadat Pilatus hem op aanwijzing van de eerste mannen bij ons de straf van het kruis had opgelegd, gaven zij die het eerst in liefde waren gaan leven niet op. **Hij was namelijk aan hen verschenen op de derde dag, opnieuw levend**. De goddelijke profeten hadden die dingen en ontelbare andere wonderbaarlijke dingen over hem gezegd. Tot op de dag van heden is de naar hem genoemde groep van de christenen niet verdwenen.

De Engelse versie van Flavius' gehele werk kan u bij mij kosteloos krijgen (stuur een mailtje).

Zie verder <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Betrouwbaarheid-NT.pdf> (F.F. Bruce) en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Door-God-ingegeven.pdf>.

² Gaius Suetonius Tranquillus (bij Hippo Regius, 69/70 – 140) was een Romeins biograaf, cultuurhistoricus, jurist en hoge ambtenaar uit de keizertijd. (Wiki).

³ Marcus Valerius Martialis was een Romeins schrijver. Hij werd omstreeks 40 (na Chr.) geboren, naar eigen zeggen op de Iden van maart (vandaar ook het cognomen Martialis). Hij overleed waarschijnlijk in 103. (Wiki).

⁴ Juvenalis of Decimus Iunius Iuvenalis (Aquinum (Latium), ca. 60 - † ?, tussen 133 en 140) was een groot Romeins dichter, de laatste van de Latijnse satiredichters, die tevens aan de satire haar definitieve vorm heeft gegeven. (Wiki).

⁵ Gaius Plinius Caecilius Secundus (bijgenaamd *minor*, d.i. *de Jongere*, Como 62 - circa 113) was een Romeins letterkundige en politicus. Hij was de neef en (na de dood van zijn vader) ook adoptiefzoon van Plinius de Oudere. (Wiki).

⁶ Celsus (Grieks: Κελσος) was een Grieks filosoof die rond 178 *Het ware woord* (Αληθης λογος), een kritisch boek over het christelijk geloof, schreef. (Wiki).

⁷ Lucianus of Loukianos (Oudgrieks: Λουκιανός) van Samosata (ca. 120 – ca. 180) was een Griekstalige schrijver in het Romeinse rijk. (Wiki).

⁸ Epictetus (Grieks: Επίκτητος) was een Stoïcijnse filosoof uit de 1e eeuw na Chr.; hij leefde van 50 tot ca. 130 na Chr. Samen met andere Romeinse filosofen als Seneca en Marcus Aurelius behoorde Epictetus tot de leidende figuren in de stoïsche filosofie in de eerste eeuwen na Christus.

⁹ Marcus Aurelius (Latijn: *Marcus Aurelius Antoninus Augustus*) (Rome, 26 april 121 - Vindobona of Sirmium, 17 maart 180) regeerde van 161 tot 180 over het Romeinse rijk. (Wiki).

¹⁰ Porphyrius (Grieks: Πορφύριος) (ca. 234 in Tyrus-305 in Rome(?)) was een neoplatoons Grieks filosoof uit Tyrus. Het grootste deel van zijn actieve leven bracht hij in Rome door. (Wiki).

¹¹ Flavius Josephus, *De Oude Geschiedenis van de Joden [Antiquitates Judaicae]* Deel III - Boek XIV-XX, Uitgeverijen Ambo Amsterdam en Kritak Leuven, 1998. In mijn bezit.

Men wordt een beetje lusteloos van de propaganda die aangeleerd wordt in universiteiten en zelfs in vele seminaries en die gepromoot wordt in boeken en de media door “experts” die verklaren, met een air van onbetwistbaar gezag, dat het Nieuwe Testament niet eerder geschreven werd dan eeuwen later en dat geen schrijvers van de tijd dit bevestigen. Het verslag dat Flavius Josephus geeft over Christus’ dood en opstanding, en die Hem zelfs “de Christus” noemt”, werd onsuccesvol aangevallen door moderne sceptici. Verre van weerlegd te worden door zijn tijdgenoten werd Josephus geëerd met Romeins burgerschap, er werd een standbeeld opgericht tot gedachtenis aan hem, en zijn geschriften werden binnengehaald in de Keizerlijke Bibliotheek te Rome.

Fanatici hebben altijd al willen sterven, uit loyaliteit, zelfs voor een seculiere leider of politieke ideologie, of in de hoop het paradijs te bereiken (dit is het geval bij moslim zelfmoordbombers vandaag). Zelfs Ingersoll, echter, de beroemde 19de eeuwse atheïst, erkende dat geen geestelijk gezond mens zou sterven voor een leugen. Maar de apostelen en vroege christelijke martelaren stierven voor hun getuigenis van *feiten* (de wonderen, opstanding, enz.) terwijl zij hun levens hadden kunnen behouden door die feiten te loochenen.

Wonderen? Heeft de wetenschap niet bewezen dat er geen wonderen kunnen gebeuren? In tegendeel, wetenschap kan enkel omgaan met *natuurlijke* fenomenen; en wonderen zijn per definitie *bovennatuurlijk*. In feite zijn wonderen *onvermijdelijk* als God van buitenaf ingrijpt om iets te veroorzaken wat niet volgens de normale loop van de gebeurtenissen kan gebeuren (zoals de Vleeswording, redding, of het opwekken van doden), dan is het een wonder of mirakel.

Het Christendom zit niet verlegen met de reeks opgesomde wonderen in de Bijbel. In tegendeel, het Christendom (anders dan boeddhisme, hindoeïsme, islam, enz.) *vereist* wonderen en is gebaseerd op het grootste mirakel van allemaal: de opstanding van Christus. Daarnaast volgt gemakkelijk het voeden van de menigten, het genezen van zieken of zelfs het wandelen op het water

De Opstanding is de kern van het Christendom. Maar volgens de laatste Barna poll gelooft 30% van hen die zichzelf “wedergeboren christen” noemen, niet in de fysische opstanding van Christus. Blijkbaar missen zij de essentiële overtuiging dat de Opstanding een bewezen feit is. Zonder die overtuiging is men geen christen!

De argumenten hierboven vormen een kleine proef van mijn laatste boek *In Defense of the Faith: Biblical Answers to Challenging Questions*, zojuist van de pers. Sommige lezers kunnen bezwaar maken dat er geen verder bewijs van het Christendom nodig is dan het getuigenis van de Heilige Geest in de harten van hen die persoonlijk Christus als Redder en Heer kennen. Maar wat te zeggen van hen die Hem niet kennen?

De Bijbel leert dat geloof op feiten moet gebaseerd zijn, niet op gevoelens, intuïtie of emotie - en nog minder op blinde onderwerping aan enige religieuze autoriteit. Paulus schreef: “Beproof alle dingen” (1 Thessalonicenzen 5:21). God Zelf zei: “Come now, and let us reason together” (Jesaja 1:18, KJV) en Hij heeft voorzien in overvloedig factueel bewijs in het universum rondom ons en in Zijn Woord. Van Jezus staat geschreven: “Hij heeft Zichzelf, nadat Hij geleden had, ook levend aan hen vertoond, met veel **onmiskerbare bewijzen**, veertig dagen lang, waarbij Hij door hen gezien werd en over de dingen sprak die het Koninkrijk van God betreffen” (Handelingen 1:3). Daarom moeten we voorbereid zijn om het door God gegeven bewijs te tonen aan hen die eerlijke vragen stellen, mensen die oprecht zoekend zijn. Laten we de strijd tegen het ongeloof aangaan, zowel binnen als buiten de hedendaagse kerk!

Reeds verschenen in deze reeks:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/verdediging-geloof.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/verdediging-geloof-2.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/verdediging-geloof-3.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm